

Turen til Berlin

11. juni 2009 –
20. juni 2009

Punkt.....	Side
Torsdag den 11. juni 2009.....	3
Fredag den 12. juni 2009.....	4
Lørdag den 13. juni 2009	7
Søndag den 14. juni 2009.....	9
Mandag den 15. juni 2009.....	12
Tirsdag den 16. juni 2009	15
Onsdag den 17. juni 2009	17
Torsdag den 18. juni 2009.....	19
Fredag den 19. juni 2009.....	22
Lørdag den 20. juni 2009	24

Torsdag den 11. juni 2009

Dagen startede planmæssig med en et vækkeur, der ringede klokken 630. Jeg kom meget hurtigt i gang med morgenrutinen. Knap en time senere forlod jeg mit hjem, og begav mig til banegården, hvor toget havde planmæssig afgang klokken 753.

På turen til banegården stoppede jeg i 7-Elleven for at få et par sodavand med til turen. Turen tager trods alt i omegnen af 7 timer. Jeg ankom på perron 4 knap 10 minutter før afgang, men toget var endnu ikke kommet. Det lykkedes alligevel at komme af sted til tiden.

Jeg har min computer med på denne ferie, hvorfor jeg ville gøre nytte af tiden ved at skrive mine notater fra den seneste ferie ind på computeren, hvilket jeg ikke i det havde fuldført i de 18 dage, jeg havde fra, jeg kom hjem fra den seneste ferie. Dog ventede jeg at måtte afbryde dette arbejde i Fredericia, da pladsen ved siden af var reserveret herfra. Dog var der ikke mange reservationer, hvorfor vedkommende bare fandt en anden plads, og jeg kunne arbejde videre.

På den videre færd, var der godt fremskridt på mine notater. Noget af tiden hørte jeg musik samtidig med at få skrevet notaterne ind. Dette gjorde, at jeg var færdig med notaterne kort efter toget forlod Neumünster, klokken 1140. Jeg fik dog ikke se meget på landskabet, der susede forbi. Det regnede dog ofte og var temmelig gråt.

Toget ankom planmæssigt til Hamborg Dammtor klokken 1224. Efter planen var der 6 minutter til at skifte tog. Heldigvis skulle jeg ikke over på et andet spor. Det næste tog kom også til tiden, og afgik til tid. På Hamborg Hovedbanen tog blandt andet en finsk kvinde på toget sammen med sin 3 årige søn. Dette gjorde, at jeg i det mindste den i cirka halvanden time havde nogen at snakke med.

Som ventet ankom toget til tiden på Berlin Hovedbanegård, men jeg valgte ikke at stå af her, men i stedet tage med til Südkreuz, der er en del af ringbanen. Herfra kunne jeg tage en S bahn til Ringcenteret. Det er gratis at tage med S bahn i zone A, når man kommer med et fjertog.

Jeg ankom til lejligheden omkring klokken 16, hvor jeg pakkede ud, og hentede sengetøj i kælderen. Alt dette tog godt og vel en time. Da jeg ikke ville være i området eller lejligheden resten af dagen, tog jeg ned på U bahn, hvorfra jeg tog et tog til Alexanderplatz.

Inden den videre fart, tog jeg op på pladsen. Der var godt med vind nu, hvorfor man kunne se vandet blev blæst ud mod den ene side. Efter et par billeder, gik jeg ind i Saturn på Alex, hvor jeg gik rundt i et kvarters tid, før jeg tog videre med S bahn til Zoo.

Det første stop var Saturn i Europa centeret. Dette skyldtes, at jeg her havde købt en NSLU, der skulle være bindeled mellem en usb harddisk og et netværk. Denne virkede ikke efter hensigten, hvorfor jeg gerne ville returnere denne. Man vil sætte penge ind på mit visa kort, da jeg i sin tid havde betalt med visa kort.

Herefter gik jeg videre til KaDeWe, hvor jeg gik efter et par bestemte ting. Den ene ting havde man, men den var lidt for dyr. Jeg tog ned til første etage. Her endte det med at jeg købte 3 par sokker. Da min to timers billet var ved at udløbe skyndte jeg mig tilbage til Europa Center, og nåede lige på en bus 100, inden billetten udløb.

Jeg tog med hele vejen til Alexanderplatz. Det blæste igen noget. Jeg gik i Galeria Kauhof, hvor det endte med, at jeg købte lidt slik. Dette skyldtes nok, at jeg i realiteten var sulten. Det endte med, at jeg købte nogle cheeseburgere, inden jeg tog U bahn hjem. Godt klokken 21 var jeg tilbage i lejligheden, hvor jeg blev resten af aftenen.

Fredag den 12. juni 2009

Denne morgen vågnede jeg lidt i 6. Jeg overvejede et stykke tid, hvorvidt jeg skulle forsøge at sove videre eller stå op og komme ud af døren. Vejret var tilsyneladende godt, men viste sig hurtigt at være omskifteligt.

Da jeg vidste, at der hurtigt kom kø til Rigsdagen, besluttede jeg mig for at komme derhen, da jeg nu alligevel var oppe. Jeg var lidt for langsom til at komme af sted, hvorfor jeg ikke nåede det til åbningstid.

Da jeg ikke gad at stå i kø en halv times tid, forsøgte jeg at blive meldt på den engelsksprogede guidede tur på tirsdag, men der var ikke ledige pladser. Af denne grund tog jeg videre på den tur til Potsdam, som jeg havde planlagt. Her ankom jeg omkring klokken 10.

Turen gik via en bus til Hovedbanegården, og derfra videre med S bahn. Meget overraskende tager denne tur næsten en time. Det, der tiltrak, var slottet Cecilienhof, hvor den berømte Potsdam konference blev holdt mellem de 3 store magter i sommeren 1945.

Jeg havde konsulteret en af de guidebøger, jeg havde med, hvordan man kom derop. Det var angiveligt både bus og sporvej forbindelse. Da jeg umiddelbart ikke kunne finde bussen, tog jeg en sporvogn. Jeg opfangede ikke, hvilket stop jeg skulle af, hvorfor jeg kom med til endestationen. Heldigvis gik bussen herfra direkte til slottet.

Paladset er et meget flot palads, hvor det sidste preussiske kronprins og kronprinsesse boede i starten af det 20. århundrede, og minder meget udefra om den typer bygninger, man kan finde i Den Gamle by.

Jeg indløst billet til den del, der havde med Potsdam konferencen at gøre. I denne konference deltog Sovjetunionen, Storbritannien og USA. Selvom Frankrig regnes for en af sejrherrene, var de ikke blevet inviteret. Hver delegation havde sin egen indgang og egen kontorareal. Der var en fællessal, hvor forhandlingerne, hvis man kan kalde det således, fandt sted.

Efter at have set denne udstilling, som nærmest var frosset i tid, gik jeg en tur i parken, der havde en meget naturpræg over sig. Omkring klokken 1230 tog jeg tilbage mod centrum af Potsdam. Heldigvis var der ikke langt tid til den næste bus, da jeg gerne ville med. Jeg stod af ved Nauerner Tor. Her fik jeg en bagel på en café, inden jeg gik i retning af Enhedspladsen, hvor stort set alle sporvogne i byen afgang fra.

Jeg kom forholdsvis hurtig til S bahn, og derfra med et tog tilbage mod Berlin. Lidt før vi kom til Wannsee, besluttede jeg mig for at stå af der. Dette skyldtes, at jeg gerne ville besøge det hus, hvor Wannsee konferencen blev afholdt tilbage i januar 1942. Det var nemt at finde bussen, der kører dertil fra stationen.

Huset, hvor konferencen blev afholdt, minder meget om et stort palæ, og er for så vidt en meget flot bygning, hvilket også kan siges om haven, og den udsigt, som der er her. Selve udstillingen giver et indblik i mødets deltagere og forholdene for jøderne, der blev ved med at blive værrere, næsten for hver dag der gik. Det stod igen lysende klart, hvor stor en uretfærdighed, der blev begået, og spørgsmålet, hvordan det kunne komme så vidt var i tankerne.

Herfra tog jeg bussen tilbage til Wannsee stationen. Jeg var en anelse sulten, hvorfor jeg købte, hvad der svarer til to rundstykker. Jeg fik den pludselige indskydelse at smide et meget lille stykke brød til en gråspurv, og ganske kort tid efter var der mindst 30 fugle, som jeg så delte maden med. En pudsigt lille ting var, at noget af det brød, jeg smed blev fanget af en fugl i luften, og nåede dermed ikke at røre jorden. Dette skete 3 gange i løbet af den tid, jeg sad der.

Turen gik herfra videre med s bahnen. Jeg havde ikke på turen ud lagt mærke til, at jeg kom forbi Botanisk Have stationen, da jeg havde brugt min mp3 afspiller på turen ud, og havde læst lidt i en af guidebøgerne. Jeg stod af toget her for at få en tur i Botanisk Have. Det viste sig at være 800 meter fra stationen til Botanisk Have, hvilket forholdsvis hurtigt blev forceret.

Da jeg ankom til Botanisk Have begyndte det at regne. Det lod desuden til at koste lidt penge at komme ind. Dette samme med, at stedet også lukker klokken 18, besluttede jeg mig for at tage en bus videre. Her kører M48, som tager turen hele vejen til Alexanderplads.

Bussen blev hurtigt fyldt, hvorfor jeg stod af ved en u og s bahn station. Bedst som jeg sad og planlagde turen videre kom M85, som kører til Hovedbanegården. Denne tog jeg med, således jeg kunne komme med til Potsdamer Platz, hvor jeg var omkring klokken 1730.

Første stop her var en tur i bygningen, hvor Panoramapunktet også her. Udsigten herfra er god. Der var dog lidt mange mennesker her. Turen gik videre til Potsdamer Platz Arkaden, hvor jeg var en tur i Saturn. Inden jeg forlod Arkaden, kiggede jeg mig lidt rundt.

Da jeg alligevel var i nærheden, gik jeg over i Sony Center. Jeg gik lidt rundt herinde, var en tur forbi biografen for at finde ud af, hvilke film, man viser, og hvorvidt disse er på originalsproget eller tysk. Jeg var også en meget kort tur i Sony butikken, før jeg tog tilbage til lejliheden.

Efter et kort stop i lejligheden omkring klokken 19, gik jeg en tur op i Rewe. Køleskabet var så godt som tomt, hvilket der skulle gøres noget ved. Jeg fik købt både noget spiseligt i madafdelingen og sodavand i drikkevareafdelingen, før jeg tog tilbage til lejligheden. Tilbage i lejligheden spiste jeg lidt brød med et par pølser til aftensmad.

Jeg var meget sulten på dette tidspunkt, og ville gerne have noget mad i en fart. Middagen var ovre omkring klokken 2030, så jeg overvejede at tage tilbage til Rigsdagen. Jeg havde fået et tip om, at der godt klokken 21 normalt ikke er lang kø. Vejret var i det mindste godt nu, hvilket det havde været det meste af eftermiddagen. Jeg kunne godt mærke, at jeg havde gået en del i løbet af dagen, og var lidt træt. Jeg valgte derfor at blive i lejligheden resten af aftenen, hvor jeg så fjernsyn.

Lørdag den 13. juni 2009

Efter at have gået i seng klokken 23 aftenen før, vågnede jeg omkring klokken 730 denne morgen, der fik en meget stille start. Klokken var omkring 930, før jeg var kommet ud af døren, og gik mod den nærmeste u bahn station.

Fra stationen tog jeg toget til Alexanderplatz. Her skiftede jeg til U8, som jeg tog til Hermannplatz i Neukölln. Her ligger en fotoforretningen, som blandt andet også køber brugt fotoudstyr. Det var min hensigt at sælge kameraet sammen med det objektiv, der i sin tid fulgte med, og en blitz, som jeg senere købte. Denne blitz fungerer på mit digitale kamera, men TTL funktionen er ikke kompatibel. Jeg blev anbefalet, at de tog udstyret i kommission, da man forventede, at jeg ville få 90 euro ud af dette, mod 50 euro, hvis jeg solgte det her og nu.

Fra Hermannplatz tog jeg en M29 til Anhalter Bahnhof, hvor jeg skiftede til S bahn linje 1, som jeg tog til Rathaus Steglitz. Herfra kører bus M48 den sidste kilometer til Botanisk Have, som jeg ville se.

Ganske rigtigt koster det lidt at komme ind. Jeg måtte slippe med 5 euro, men betegnelsen Botanisk Have er nok lidt af en underdrivelse. Jeg ville nu hellere kalde det en park, da denne er temmelig stor, og indeholder mange forskellige blomster, buske og træer.

Jeg indløste billet omkring klokken 11. Lige inden for indgangen er der en sektion med blomsterbede, som er forholdsvis store. Der er mange gode motiver her. Efter noget tid gik jeg i langsomt tempo videre.

Der er også en større sektion med træer, nærmest mere skovagtigt visse steder. Dette område er ganske stort, og kan godt tage en del tid at se. Jeg tog turen gennem det meste af dette, og de blomster og plantesektioner i den anden ende af parken.

Omkring klokken 1400 var jeg nået til væksthuse. Disse sprang jeg dog over denne gang, selvom disse også kan være spændende. Jeg gik derimod mod den samme indgang, som jeg var kommet ind af. Efter noget tid var jeg kommet tilbage hertil. Dog forlod jeg først Botanisk Have omkring klokken 1430.

Herfra tog jeg turen tilbage til Rathaus Steglitz stationen med M48, som jeg også havde kørt det sidste stykke til Botanisk Have. Jeg var efterhånden blevet noget sulten, hvorfor jeg fandt et sted, der blandt andet solgte forskellige former for sandwiches.

Da klokken var passeret 15, vurderede jeg, at der ikke var tid til at se et museum mere i dag. Af denne grund tog jeg videre med S1 til Nikolassee, hvor jeg skiftede til S7, og tog det ene stop til Grünewald. Der er dog 8 minutters togtur mellem disse to stop.

På Grünewald er der spor 17. Dette kan man passende kalde Dødens Spor. Det er herfra mange jøder steg ombord på den togtur, der skulle blive deres sidste, de kom til at foretage sig. Disse deportationer stod på over en periode på knap 4 år. Det er et meget stille sted, og der er ikke mange besøgende.

Dette giver tid til refleksion over, hvad dette system egentlig har lavet. Et spørgsmål der trængte sig på var, hvordan det kunne lade sig gøre at tage så mange mennesker ud af systemet eller samfundet, om man vil, uden, at der var nogen, der opdagede det, eller forsøgte at gøre noget ved det.

Omkring klokken 16 tog jeg bus M19 videre til Europacenter, hvor bussen ankom omkring klokken 17. Jeg besluttede mig for at tage en tur forbi Saturn. Her fandt jeg den batteripack, som jeg havde forsøgt at finde, uden held, på Tenerife til en pris af 169. Den har også været svær at skaffe hjemme og virkede noget billigere her. Det endte med, at jeg købte denne.

Herfra tog jeg bus 100 til Alexanderplatz, og derfra videre til lejligheden, hvor jeg var omkring klokken 1830. Jeg pakkede batteripacket ud, og opdagede, at dette bare var den del, der skulle holde det ekstra batteri og et hukommelseskort på plads.

Af denne grund tog jeg tilbage til Alexanderplatz, hvor der også er en afdeling af Saturn. Her købte jeg et batteri. Dette skulle desværre betales kontant, da dette er endnu et af de steder, der ikke accepterer kreditkort.

Klokken var lidt over 20, da jeg tog toget tilbage mod lejligheden. Jeg var lidt sulten, hvorfor jeg stod af 2 stop længere ude, end det normale stop. Dette skyldtes, at der var Ring Center ligger et sted ved navn City Bistro, som sælger grillkyllinger til meget små penge.

Jeg fik en halv grillkylling med en meget lille omgang pommes frites og noget salat med hjem til den nette som af 4 euro. Jeg var tilbage i lejligheden omkring klokken 2045, hvor jeg kort efter spiste aftensmad. Inden sengetid så jeg noget fjernsyn og fik vasket lidt tøj. Sengetid var omkring klokken 2330.

Søndag den 14. juni 2009

Denne morgen vågnede jeg kort før klokken 8, og tog mig godt tid. Dette var dog ikke helt meningen. Klokken var omkring 940, da jeg endelig kom ud af døren, og gik ned til den nærmeste u-bane station.

Der var ikke længe før det næste tog til Alexanderplatz kørte, hvilket jeg var med. Jeg kom af toget, og gik op til S-bane perronen, hvorfra der til mit held gik et tog 2 minutter senere til Spandau. Turen

derud tog cirka 40 minutter. Heldigvis havde jeg min mp3 afspiller med. Jeg hørte noget musik på turen.

Mit bestemmelsessted var Luftwaffemuseet, hvor jeg også var forbi i februar. Delvis på grund af rejsetiden, havde jeg dog ikke set som meget af stedet. Da jeg regnede med, at der ikke var nogen steder, hvor man kunne få noget spiseligt derude, tankede jeg op på S bane stationen. Herfra tog jeg bus nummer 135 til Seekorso, hvilket er en tur på cirka 25 minutter. Herfra er der en gåtur på 1250 meter til museet. Jeg ankom der omkring klokken 11.

Selve museet er beliggende i Gatow, hvor man før krigen byggede en lille lufthavn til militær brug, som efter krigen også blev brugt til militære formål. Den ligger i den tidligere britiske zone, hvorfor det var Royal Air Force, der benyttede den, hvilket de gjorde helt frem til 1994

Selve udstillingen er næsten hele lufthavnen. Dog er en forholdsvis lille del afspærret, og tilsyneladende i stadig i brug til militære formål. Den udendørs udstilling består af en større samling gamle fly og helikoptere. Jeg talte ikke efter, men her var nok samlet set omkring 60 fly og helikoptere i alt, herunder en JA111, en Antenov og nogle MiGs bare for at nævne et par stykker. Disse tidlige MiGs minder mest om en jetmotor med stol.

Jeg brugte godt 3 timer til at se denne udendørs udstilling. I hangar 3 har man en udstilling af fly og udstyr med fokus på den spæde start på Luftwaffe og op til 2. verdenskrig. Mange af de udendørs fly er fra 2. verdenskrig, men der er nogle et par få fly efter. I Hangar 3 brugte jeg også en del tid før jeg gik videre til bygningen, hvor selv kontrollårnet er.

I bygningen, hvor kontrollårnet er, findes en udstilling, der fortæller mere om Luftwaffes historie helt fra starten og til nu. Denne bygning ligger næsten lige ved siden af hangar 3. Desværre er alle panelerne på tysk, hvorfor et vist kendskab til sproget er en nødvendighed for at kunne forstå disse. Forstår man disse i en tilstrækkelig grad, kan de give en god gennemgang.

Efter at have set lidt nærmere på historien, uden at bruge meget tid på denne, gik jeg i retningen mod indgangen, hvilket er den vej, man selv, hvis man vil se den sidste del af udstillingen. På denne side er der udstillet en del radarudstyr samt noget raketaffyringsudstyr.

Herfra kan man gå videre til Hangar 7, som fokuserer udstyr på denne side af 2. verdenskrig. Her er også fly og helikoptere. Blandt andet er der her en MiG29, der trods alt er et noget imponerende stykke udstyr.

Da jeg havde set hele udstillingen var klokken lidt i 17, hvorfor jeg gik mod udgangen. Tempoet var ikke det hurtigste. Klokken 1705 forlod jeg museet. Grunden til jeg kiggede på klokken var, at jeg ville se, hvor lang tid det tog for at komme tilbage.

Jeg satte ikke tempoet alt for højt, hvorfor det tog mig cirka 20 minutter at gå de 1250 meter tilbage til busstoppestedet. Linje 135 kører 3 gange i time alle ugens dage. Heldigvis var der kun 8 minutter til bussen kørt fra jeg ankom til stoppestedet.

Turen tilbage til Spandau Rådhus tog 25 minutter. Ligesom jeg stod af bussen kørte S bahn. Jeg regnede med, at der var 10 minutter til det næste tog, hvilket holdte stik. Turen tilbage til Alexanderplatz gik lidt hurtigere denne gang, men jeg nåede dog lige at se bagdelen af det tog, jeg skulle have været med, idet jeg kom ned på u bane stationen.

Efter 10 minutters ventetid kom jeg med det næste tog. Lige præcis 2 timer efter jeg forlod Luftwaffemuseet, låste jeg mig ind i lejligheden. Jeg var hjemme godt klokken 19. Det var en del tid at bruge på at komme de 22 kilometer, der er i lige linje. Noget at dette skyldtes, at man må tage en længere omvej, når man tager den kollektive trafik.

Tilbage i lejligheden brugte jeg godt en time på at lægge dagens billeder ind på computeren og opdatere mine rejsenoter. Dette er noget nemmere at gøre, når disse er frisk i erindring. Herefter var det planen i det mindste at gå en lille tur.

Der var et par småting, jeg lige skulle på nettet for, hvorfor jeg fandt en kiosk i nærheden, hvor jeg kunne komme på nettet. Jeg købte mig til en halv time for 50 cent, og fik klaret de par småting, såsom at få sendt en rundemail hjem.

Herfra gik jeg ned på undergrundsstationen for at tage det første tog, uanset retningen. Enten ville jeg komme til Alexanderplatz, eller så 2 stop ud af, således jeg kunne få noget spiseligt. Da

udvalget på Alexanderplatz ikke er prangende, valgte jeg dog at tage 2 stop ud af, og hente en halv grillkylling på City Bistro.

Jeg tog den indkøbte mad med hjem, hvor jeg skifte aftensmad. Jeg var tilbage i lejligheden omkring klokken 2130. Resten af aftenen var jeg i lejligheden, hvor jeg brugte det meste af aftenen foran fjernsynet. Jeg gik omkring klokken 2315.

Mandag den 15. juni 2009

Denne nat sov jeg igennem. Jeg vågnede cirka klokken 620 og kiggede efter, hvorvidt vejret var godt, hvilet det også var. Jeg besluttede mig for at så op for at tage til Rigsdagen, Her gælder der om at være der klokken 8 om morgenen, hvis man vil undgå køen. Jeg har endnu ikke været oppe på taget, hvor vejret har været godt. Jeg kom hurtigt i gang med morgenrutinen og at komme hurtigt af sted.

Jeg var nede på den nærmeste u bahn station omkring klokken 730. Det syntes, at en halv time til at nå til Rigsdagen ville være rigeligt. Jeg tog toget til Alexanderplatz, hvor jeg gik over for at tage en bus til Rigsdagen.

Da jeg først var nået hertil, forekom det umuligt at nå dertil før klokken blev 8, og der ville være mange mennesker i kø. Jeg ankom 7-8 minutter over 8, og blev temmelig overrasket. Her var kun 4 mennesker i kø udenfor, hvilket nærmest er ingen kø.

Efter små 5 minutter blev vi lukket ind, og igennem sikkerhedskontrollen. Man kommer ind i hold og med en elevator op. Det var stadig spændende at være oppe på taget, og gå rundt i kuplen. Da vejret denne morgen var godt, var udsigten også langt bedre. Dette var til mit held, hvorfor jeg ville få nogle bedre billeder.

Jeg tilbragte cirka 1 time og 20 minutter på taget, før jeg forlod Rigsdagen. Man bliver ligeledes også lukket ud i hold, da man skal med samme elevator ned igen. Jeg tog herfra bussen tilbage til Alexanderplatz, og herfra en u bahn hjem. Jeg var i lejligheden i godt 20 minutter, før jeg tog ud igen.

Da jeg kom til Alexanderplatz, besluttede jeg mig for at ville en tur i TV Tårnet. Jeg havde været her før, og fandt højderne lidt ubehageligt. Der var ikke nogen nævneværdig kø, hvorfor jeg tog turen alligevel.

Jeg betalt de 10 euro for at komme ind, og kom med elevatoren til 203 meters højde, hvor panoramaetagen her. Der var godt vejr, hvorfor der var en god udsigt. Dette gave en masse billeder af byen. Det virkede som om, at kuplen bevægede sig lidt, men det var nok ren indbildning.

Da jeg havde nået næsten hele omgangen rundt, kom jeg til en bar. Jeg besluttede mig for at sætte mig, og få en øl. Her var allerede en far og voksen datter, som er fra Boston, som jeg snakkede jeg lidt med.

Den øl jeg fik gjorde nok, at jeg havde mod på en omgang mere deroppe, hvilket jeg tog. Noget tid senere var jeg færdig, og var næsten ved elevatoren, da jeg en anelse sulten. Jeg besluttede mig for at spise i restauranten i TV tårnet.

Restauranten er en etage oppe. De yderste par mere, hvor bordene står, er på en plade, der kører rundt, således man automatisk kommer hele turen rundt. Jeg nåede næsten 3 omgang rundt, før jeg var færdig med frokosten.

Klokken var omkring 15, før jeg nåede tilbage på gadeniveau, da der også var kø for at komme med en elevator ned. Efter et kort stop ved Gallerie Kaufhof tog jeg en M48 til Potsdamer Platz, hvor jeg besøgte Panoramapunkt Potsdamerplatz.

Jeg havde tidligere besøgt Panoramapunktet, men ville gerne tage turen igen, på trods af det nu overskyede vejr, således jeg færdiggjorde dagens tema, som var udsigt over byen. Desværre var ”sydsiden” afspærret på grund af en reparation, hvilket gjorde, at man ikke kunne se ind over meget af byen. Af denne grund, syntes jeg ikke, at det var det 4 euro værd.

Da jeg var færdig her, gik jeg en tur i roligt tempo i Potsdamer Arkaden og Sony Center. Jeg var ved at være noget træt, hvor jeg satte tempoet gevaldigt ned. Omkring klokken 1720 tog jeg en bus til Alexanderplatz.

Herfra gik jeg videre til Alexaa, som er et stort shoppingcenter. Her ligger der blandt andet en afdeling af MediaMarkt, som jeg håbede på at kunne finde et bestemt sæt bluetooth headset, men også her blev jeg slemt skuffet.

Jeg gik rundt i centeret til omkring klokken 20, hvilket blev gjort i et meget roligt tempo, da trætheden nu for alvor satte ind. Jeg overvejede meget at tage hjem herfra og på vejen tage noget kylling med, men jeg havde dog egentlig ikke megen lyst til kylling igen i dag.

Derimod tog jeg en bus tilbage til Potsdamer Platz, hvor jeg fandt restauranten Playoff, der hver mandag har spis alt, hvad du kan spareribs. Om man er en eller to personer er her underordnet, såfremt man er der mellem klokken 17 og 18, hvor der uddeles rabatkort.

Klokken var omkring 2145, da jeg var færdig med at spise. Jeg forlod restauranten og gik mod indgangen til centeret i retningen af Potsdamer Platz. Regnen var nu taget til. Da der var mørkt på denne tid, ville jeg gå en lille tur på Potsdamer Platz på trods regnen.

Dette blev en kort tur, før jeg gik videre i retningen af Holocaust monumentet. Jeg havde ligeledes også været her efter mørkets frembrud, men denne gang regnede det. Det siges at være lidt af en speciel oplevelse at være der efter mørkets frembrud, og gå rundt der, hvilket også må siges at være tilfældet.

Da jeg gerne ville have nogle nattebilleder af Brandenburger Tor og specielt Rigsdagkuplen, trodsede jeg regnen igen, og gik videre i denne retning. De sidste billeder er nok ikke blevet gode, men i det mindste var jeg der.

Jeg var mest til at tage en taxa herfra, men havde ikke så meget lyst til at betale prisen. Da der kom en M85, som kørte til hovedbanegården, tog jeg med denne. Der var dog en del problemer med bussen, hvilket var til stor frustration for chaufføren. Dette bevirkede, at der kom visse eder fra denne.

Endelig ankom vi dog til hovedbanegården, hvorfra jeg tog en S bahn til Alexanderplatz. Klokken var nu vel passeret 23, hvilket gjorde, at jeg ikke følte med helt tryk ved at tage U bahnen hjem af,

og specielt ikke at gå fra stationen. Fra Alexanderplatz tog jeg en taxa hjem til lejligheden, hvor jeg ankom omkring klokken 2330.

Tirsdag den 16. juni 2009

Klokken var omkring 1, før jeg kom i seng, hvilket i væsentlig grad skyldtes, at jeg var kommet noget sent hjem fra dagens udflugt. Jeg havde noget svært ved at fald i søvn på dette tidspunkt, men det lykkedes.

Som følge af det sene sengetidspunkt, vågnede jeg først omkring klokken 930. Jeg fik en meget stille start på dagen. Det var lidt for stille. Langt om længe forlod jeg lejligheden lidt over klokken 12.

Det første stop var på den lokale u bahn station. Her hilste jeg kort på en asiatisk pige, der ser ud til at være omkring 15-16 år gammel, som jeg havde set stå der på samme sted ved flere forskellige lejligheder.

Jeg tog toget 2 stationer ud af for at tage i Ring Center 2, hvor jeg viste, at der lå en elektronikforretning. Dette var i forhåbning om at finde et bestemt bluetooth headset, men heller ikke var jeg heldig. Jeg fandt til gengæld en netværksharddisk, som jeg gerne ville have. Jeg tog den med op til kassen for at købe den, men heller ikke her accepteres kreditkort ikke.

Direkte herfra gik jeg til u bane stationen, hvor jeg tog et tog til Alexanderplatz. Her stod valget mellem at tage til Gesunnenbrünnen med U8 eller tage U2 til Bahnhof Zoo. Det endte med, at jeg tog med U2 til Stadtmitte.

Da jeg kom af toget, tog jeg hen til den computerforretningen CyberStore. Her vidste jeg, at jeg gratis kunne komme på nettet. Den harddisk, som jeg gerne ville have var et par euro dyrere her, men tilsyneladende billigere end hjemme. Det endte med, at jeg købte den og et hukommelseskort mere til mit kamera. Jeg havde ikke så meget brug for kortet, men det syntes rarere at have et kort, hvor der kan være en masse billeder på, selvom der også er fordele ved mindre kort.

Herfra tog jeg en M48 tilbage til Alexanderplatz og herfra en u bane videre hjemaf. Jeg tog med et stop længere, da jeg var ved at være sulten og ikke havde så meget mad i køleskabet. Det forekom som en god idé at købe noget mad i et supermarked på vej hjem. Alarmen gik på min rygsæk på vej ind i forretningen på, men dette var der ingen, som tog notits af. Af denne grund gik alarmen også på vej ud, men denne gang blev jeg tjekket. Det viste sig at være harddisken, der udløste alarmen.

Jeg tog herfra direkte hjem, hvor jeg spiste frokost. Efter et ophold på cirka en times tid, forlod jeg igen lejligheden for at tage en tur ud i byen. Vejret var stadig nogenlunde godt, og ikke så slemt, som vejrudsigten havde forudset.

Det var planen at tage en tur i Tiergarten, hvor jeg startede med at tage u bahn til Alexanderplatz, og besluttede mig derfor at tage S bahn til Tiergarten, hvilket ligger på vestsiden af parken. Jeg begyndte min tur ind i parken.

Ligesom da jeg første gang besøgte parken, blev turen hurtigt forvandlet til en fotosafari. Jeg brugte fra omkring klokken 17 og til cirka 2030 i parken. Jeg fik set det meste af parken. Jeg var noget overrasket over at se harer i parken. Da jeg ville ud af parken, gik jeg i retningen af, hvad jeg mente var Potsdamer Platz, men ramte en anelse ved siden af.

Herfra gik jeg via Ministergarten til Holocaust monometet. Efter et kort stop, gik jeg videre til Brandenburger Tor, hvor jeg gjorde et meget kort stop, før turen gik videre mod Rigsdagen. Det var her meningen, at jeg ville have et par billeder af kuplen, men jeg var ved at blive noget træt og en anelse sulten.

Omkring klokken 2120 var jeg med bus 100 til Alexanderplatz, hvorfra jeg tog en u bahn til Frankfurter Allee. City Bistro havde stadig åbent, hvorfor jeg købte en halv grillkylling på vej tilbage til lejligheden.

Jeg var tilbage omkring klokken 2220. Første punkt på dagsordenen var at sætte vaskemaskinen i gang med at få vasket en enkelt omgang tøj. Dette var forholdsvis hurtigt gjort, hvorefter jeg fik noget spiseligt. Dagen før havde jeg købt Nat på museet på DVD, som jeg satte på.

Onsdag den 17. juni 2009

Jeg kom i seng omkring klokken 1, og faldt forholdsvis hurtigt i søvn. Søvnens måtte være lige, hvad jeg manglede, da jeg først vågnede omkring klokken 10. Jeg kom forholdsvis hurtigt i gang og var ude af døren omkring klokken 1140.

Første stop var undergrundsstationen. Her mødte jeg igen samme pige, som jeg ved flere lejligheder havde set stående samme sted. Jeg tog toget til Alexanderplatz, hvor jeg skiftede til U8, som går til Gesundbrunnen.

Ikke langt herfra har Berliner Unterwelten til huse. Dette er slags museum, der har til speciale at dokumentere den menneskeskabte undergrund, såsom bunkere. Har man blandt andet en tur på programmet, der handler om de flugtforsøg, der blev foretaget for at undslippe til Vestberlin. Med på turen denne dag, var der to guider, hvor den ene ikke sagde meget, samt et par fra Edmonton i Canada, et par fra Hong Kong, og en enkelt mere fra Hong Kong, foruden mig.

Turen startede reelt i en bunker, hvor der blev givet lidt baggrundsinformation for situationen i Berlin efter krigen. Mange østtyskere brugte den forholdsvis frie adgang til Vestberlin til at undslippe. Dette bevirkede, at en stor del af arbejdsstyrken, specielt intellektuelle og håndværkere, var væk. Man var nødsaget til at dæmme op for denne flugt, da man ellers ikke vil have et eller andet form for bæredygtigt samfund.

I starten af murens tilværelse var der trods alt del succesfulde flugtforsøg, herunder til min overraskelse omkring 500 grænsevagter. I starten var der mange smuthuller i systemet, såsom undergrundsjernbanenettet, en enkelt S bahn station og kloaksystemet.

Alle disse huller i systemet blev med tiden lukket. Kloaksystemet var et af dem, der ikke blev brugt længe til flugter, men systemet til at opdage flugtforsøg blev til stadighed opgradet helt op til murens fald. Som bekendt blev muren også opgradet ved flere lejligheder.

En sidste af de underjordiske flugtmuligheder, der blev brugt var tunneler, der blev gravet af grupper under muren. Af denne grund forlod vi bunkeren, der havde direkte adgang til U8, som vi tog til Bernauer Strasse. Her blev der forsøgt gravet i alt 70 tunneller under muren. Grunden til, at der blev foretaget mange flugtforsøg her er, at jorden er meget lerholdig her, og derfor mere stabilt. Desuden er grundvandet omkring 15 meter nede, hvilket er meget for Berlin. To af de mere berømte var tunnel 29 og 57, som blev nummeret efter antallet af mennesker, der nåede over.

Turen sluttede klokken 15 efter 2 timer. Da jeg ikke var langt fra mindesmærket for Muren, der har et udsigtstårn, hvor man kan se noget af Muren, som den var, gik jeg derned. Efter en times tid gik jeg tilbage mod undergroundstationen på Bernauer Strasse, hvor jeg tog undergrunden tilbage til Gesundbrunnen.

Jeg gik en kort tur i shoppingcenteret med den primære tanke at finde noget mad, der ville kunne gøre det ud som frokost. Det var ikke lige så let, som jeg havde forestillet mig. Jeg gik forbi et supermarked, hvorfor jeg gik derind for at kigge efter noget færdiglavede, som jeg kunne spise nu. Det eneste jeg endte med at købe var noget sodavand. Heldigvis havde de et lille bageriudsalg, hvor der var nogle færdiglavede sandwiches, som jeg købte et af.

Klokken var omkring 17, da jeg gik videre til parken overfor stationen. På vejen ville jeg dog lige finde ud af, hvilket spor mit tog hjem lørdag kører fra. Dette er spor 8. Jeg gik herfra videre til parken, hvor Flaktårnene er. Disse startede sin tilværelse som antiluftværnskyts, men har nu mere fredeligt formål. Udsigten herfra var fantastisk. Jeg fik taget en del billeder, før jeg begav mig tilbage til undergroundstationen.

På undergroundstationen tog jeg toget tilbage til Alexanderplatz og derfra et andet tog i retningen af lejligheden. Jeg gik dog ikke direkte hjem. Jeg ville en tur ned af Simon Dach Strasse. Et af formålene hermed var at finde et sted at få noget spiseligt. Jeg indså hurtigt, at dette udelukkende ville have et til formål at tilfredsstille et fysisk behov.

Jeg gik videre ned af gaden, og når næsten ned til enden af gaden, da jeg ser en siddende midt på fortovet, hvilket var noget uventet. Dette er en mand fra Köln, som jeg snakkede med i cirka 10 minutter, før jeg tog videre.

Turen gik videre til Warschauerstrasse stationen, hvor der fra broen over jernbanen stationen er en god udsigt til begge sider. Herfra tog jeg nogle billeder, før jeg tog en M10 til rundkørslen for enden af gaden.

Da jeg ikke havde noget til aftensmad tog jeg ikke direkte hjem, men var forbi supermarkedet på vej tilbage. Jeg fik handlet ind, og tog turen tilbage til lejligheden, hvor jeg var omkring klokken 2145. Hurtigt herefter fik jeg noget spiseligt. Resten af aftenen var jeg i lejligheden.

Torsdag den 18. juni 2009

Denne morgen vågnede jeg klokken 9. Da jeg gerne ville se nogle af de bunkere som Berliner Unterwelten har ture i, kom jeg meget hurtigt i gang i forhold til så mange af de andre dage. Jeg var ude af lejligheden kort efter klokken 10.

Turen gik via den lokale u bahn station til Alexanderplatz, hvor jeg skiftede til U8, som kører til Gesunnenbrunnen. Da jeg havde været der dagen i forvejen, fandt jeg hurtigt billetkontoret. Her indløste jeg billet til de to ture, man denne dag tilbyder på engelsk. Dette er tur 1 og 2.

Den første tur, tur 1, var de bunkere, der til i forlængelse af selvsamme U bahn station, Gesundbrunnen. Disse var tiltænkt som beskyttelsesrum til civilbefolkningen under krigen, når der var bombetogter mod byen.

Det mest overraskende ved anlægget er det størrelse. Det var bygget til at kunne modtage omkring 1350 mennesker, men hen mod slutningen af krigen, blev stedet dog ”besøgt” af op til 3 gange den tiltænkte kapacitet.

I bunkerne finder man nogle rum, som er indrettet som de var i begyndelsen af krigen. Dette betød i nogle rum var der sengepladser til overnattende gæster. Disse blev selvsagt fjernet senere hen i krigens forløb. Bunkerne her var og er stadig tilsluttet det civil elektricitetsnet, hvorfor lyset ville gå, hvis kraftværket blev taget ud under krigen. Af denne grund er nogle af væggene malet med en

særlig maling, som er selvlysende i mørket. Det siges, at nogle af rummene ville være så lyse, at man ville være i stand til at læse en avis der. Dette så man desværre ikke et eksempel på.

Man har også udstillet ting, som man har fundet i bunkerne, da man meget senere fra Berliner Unterweltens side fik adgang til bunkerne og blandt andet klargjorde til ture. Der blev i alt bygget omkring 1200 bunkere, hvoraf cirka 80% blev tilintetgjort efter krigen. Mange af dem som ikke er blevet fjernet er forbundet til infrastruktur, hvorfor man ville skulle reparere denne efterfølgende.

Turen sluttede planmæssigt efter halvanden time. Klokken var nu 1230. Jeg havde nu en halv time til den næste tur startede. Jeg benyttede tiden til at få en sandwich i et nærliggende bageri. Omkring 10 minutter før starten på den næste tur, gik jeg tilbage til u bahn stationen.

Den næste tur startede planmæssigt klokken 13. Det var den samme guide, Mads, som var guide på denne tid. Mads er dansk og har boet i byen i 12 år. Vi startede med at gå op til flaktårnene. Undervejs blev det til en lille sludder med Mads.

Flaktårne havde jeg set udvendigt fra dagen før. Disse er i den tidligere franske zone, men jernbanesporene og området på den anden side var den russiske zone. Flaktårnene var en del af i alt 3 tårne, som havde til formål at forsvare byen mod angreb fra luften. De to andre tårne var i Friedrichshain og ved Zoo. Bygningen er også blevet lavet til at kunne give beskyttelse fra luftangreb til cirka 45.000 civile.

Selve tårnene er temmelig massive. I toppen er betonlaget 4,8 meter tyk. Dette gav god beskyttelse, men ikke fuldstændig. De to andre flaktårne blev ødelagt efter krigen, da man ikke ville have, at de skulle kunne tjene militære formål igen. Denne blev også forsøgt destrueret, hvilket kun delvis lykkedes. Halvdelen består stadig.

På denne tur, vil jeg umiddelbart vurdere, at man ser halvdelen af den resterende del af flaktårne, hvilket har gjort bygningen til en formidabel bygning. På trods af dette har man kun kunne dokumentere 32 nedskydninger af fly. Det er dog muligt at flere fly er blevet beskadiget på en sådan måde, at man har kunnet flyve videre i en tid, før man var styrtet ned.

Bygningen bærer også stadig præg af at have været forsøgt ødelagt. Som bekendt var Berlin forholdsvis ødelagt, da krigen i Europa sluttede. Byen som helhed var 37% ødelagt, hvoraf Mitte var værst beskadiget med 50%. Man forsøgt at genbruge så meget, som man kunne, men dette var ikke alt, hvorfor man skulle skaffe sig af med noget af dette. Cirka 1,6 millioner kubikmeter af dette er blevet anbragt her. Også denne tur blev afsluttet planmæssigt efter halvanden time.

Turen gik herefter videre til Gesunnenbrunnen Centeret. Jeg var en anelse sulten, hvorfor jeg fandt en Subway, hvor jeg bestilte en sandwichs, som jeg spiste der. Da jeg var færdig med at spise gik jeg en tur i shoppingcenteret.

Jeg tog herfra S bahnen til Potsdamer Platz. Jeg var stadig lidt i tvivl om, hvorvidt jeg ville se Berliner Unterweltens udstilling ved Holocaust mindesmærket eller lave noget helt andet. Det første stop jeg gjorde var Sony Centeret.

Omkring klokken 1615 indløste jeg billet til filmen Terminator Salvation i biografen i Sony Centeret. Jeg havde flere gange overvejet dette, men det havde ikke passet ind i planerne ved de forskellige lejligheder, jeg havde overvejet dette. Jeg viste, at dette ville være den originale version, og ikke en synkroniseret version.

Selve film syntes jeg var god for en science fiktion aktion film, men man skal nok kunne lide de tidligere film i serien for at få meget ud af filmen. Der blev selvsagt lave nogle referencer til, hvad der skete i de andre film.

Omring klokken 1930 var filmen færdig. Jeg var dog ikke helt klar til at tage tilbage til lejligheden herfra. Af denne grund tog jeg en bus 200 til Europaplads. Jeg tilbragte noget tid med at gå rundt på pladsen og ganske kort ned af Kurfürstendamm, før jeg gik i retningen af Bahnhof Zoo.

Inden jeg fandt et tog i den rigtige retning, var jeg forbi et supermarked, som er placeret lige under skinnerne, og med næsten direkte adgang til S bane delen af stationen. Jeg fik købt lidt mad, som jeg tog med hjem.

Fra S banestationen tog jeg toget til Alexanderplatz og skiftede til u banen. Jeg gik dog ikke direkte hjem. Jeg var lige forbi en lille kiosk, som også har internetadgang, hvilket jeg benyttede mig. Efter en halv time, forlod jeg stedet, og gik direkte hjem herfra. Jeg var hjemme omkring klokken 2145, og var i lejligheden resten af aftenen.

Fredag den 19. juni 2009

Denne morgen vågnede jeg omkring klokken 9. Det var lidt senere, end jeg regnede med. Af denne grund kom jeg forholdsvis hurtigt i gang. Omkring klokken 1030 forlod jeg lejligheden, og gik til den nærmeste undergrundsstation, hvorfra jeg tog toget til Alexanderplatz.

Lørdagen forinden havde jeg afleveret mit analoge kamera inklusiv objektiv og blitz til en fotoforretning i nærheden af Hermannplatz i den forhåbning, at man ville kunne nå at sælge dette. Jeg kunne ikke finde udstyret i vinduet, og gik ind i den forhåbning, at det allerede var solgt.

Forretningen har den normale procedure, at en kopi af indleveringskvitteringen ligges i en plasticlomme i en bestemt mappe, og når det er solgt kommer pengene i samme mappe. Man satte en større eftersøgning i butikken i gang, men kunne heller ikke finde det. Jeg fik en forklaring om, at chefen har nogle specialkunder, hvor han kunne have taget kameraet med.

Herfra tog jeg tilbage til Alexanderplatz. I nærheden heraf skulle der være et stykke af den gamle bymur, hvilket jeg gerne ville se. Det var ikke nemt at finde i første omgang, men jeg kom i tanke om, at den ligger i nærheden af et sted kaldet "I sidste instans" på tysk. Denne var til gengæld nemt at finde herfra. Det stykke af muren, som var tilbage var ikke meget længere end 5 meter og cirka 3½ meter høj. Det var et godt sted at smutte forbi, hvis man lige har knap en halv time til overs.

Turen gik nu videre til Gesundbrunnen. Berliner Unterwelten tilbyder i alt 4 ture, hvoraf jeg havde været på de 3. Den sidste, som jeg ikke havde været på omhandler ifølge det, jeg havde læst om Den Kolde Krig.

Den første del af turen omhandler, hvad man blandt andet gjorde for at holde den østtyske befolkning på den ”rigtige” side af grænsen. Denne del minder temmelig meget om den tur, jeg var på onsdag.

Andel del af turen omhandler, hvilke foranstaltninger, man foretog sig underjordisk for at beskytte civilbefolkningen i tilfælde af atomkrig. Der var dog ikke plads til alle i sådanne bunkere. Hen mod slutningen af turen tog vi et undergrundstog et enkelt stop til Pank Strasse, hvor vi var inde i en bunker, der kunne give beskyttelse til 3500 mennesker i tilfælde af atomkrig. Stedet scorede ikke høj på komfort, men var meget praktisk indrettet. Dette var også meningen. Stedet skulle ikke bruges i mere end 3 uger i tilfælde af det utænkelige.

Kort før klokken 3 var turen slut, og jeg tog turen tilbage til Gesundbrunnen. Udenfor spiste jeg en bolle og en donut, som jeg havde haft med hjemmefra lejligheden. Da jeg var færdig, tog jeg undergrunden til Potsdamer Platz.

Jeg tilbragte en halv times tid på Potsdamer Platz, før jeg gik op imod Holocaust mindesmærket, hvor Berliner Unterwelten til og med i år har en udstilling omkring Germania Myter. Denne udstilling viser, hvilke planer man i Det tredje Rige havde at planer med hensyn opførelsen af bygningsværker i deres hovedstad for hele verdenen. Nogle af disse man overraskende nok påbegyndt opførelsen af, såsom en stor motorvej under Tiergarten, således denne ikke ville forstyrre eventuelle parader ovenpå. Man havde fundet inspiration til nogle bygninger andre steder, men ville lave en meget større. Mange af bygningerne var dog for tynde til at kunne blive bygget på grund af jordsammensætningen.

Klokken var omkring 17, hvilket jeg syntes var for tidligt at tage hjemaf. Jeg gik op imod Rigsdagen, da jeg ville have et par billeder af kuplen. Vejret var blevet godt nu. Jeg fik de billeder, som jeg ville, hvorefter jeg gik videre til hovedbanegården. Der var en del mennesker, som ventede på bussen. Da denne kunne forventes at være ret så fuld, syntes S banen at være et bedre valg.

Jeg tog toget til Zoo. Herfra gik jeg over til KaDeWe, hvor jeg gik lidt rundt på 5 etage. Efter cirka 20 minutters tid gik jeg videre til Saturn ved Europacenteret. Det endte med at jeg købte en enkelt DVD film, som jeg ville se om aftenen.

Kort efter gik jeg tilbage til Zoo, hvorfra jeg tog toget til Alexanderplatz, og derfra videre til Frankfurter Alle. Jeg gik ind i Ringcenter. Jeg var forbi et supermarked, hvor jeg købte lidt slik til aftensfilmen.

Jeg gik videre til City Bistro, hvor jeg købte en halv grillkylling, hvorefter jeg gik tilbage til lejligheden. Jeg var tilbage i lejligheden omkring klokken 21. For at gøre tingene lidt nemmere, når jeg kommer hjem, satte jeg en vask tøj i gang. Resten af aftenen var jeg i lejligheden. Jeg spiste blandt andet aftensmad, mens jeg så filmen.

Lørdag den 20. juni 2009

Denne morgen vågende jeg lidt kort før klokken 8. Da det var afrejse, skyndte jeg mig at komme i gang. Efter den vanlige morgenrutine, begyndte jeg at pakke kufferten, og gøre lidt rent efter mig, hvilket skulle vise sig at tage noget længere tid end forventet. Jeg var også en tur i Rewe for at købe lidt brød og for at komme af med tomme flasker.

Da jeg dagen forinden i fotoforretningen, var blevet opfordret til at komme tilbage i dag for at tjekke, hvorvidt mit gamle kamera var blevet solgt, tog jeg toget til Alexanderplatz godt 1130, hvorfra jeg tog U8 videre til Hermannplatz. Man havde desværre ikke fået solgt kameraet, hvorfor jeg valgte at lade kameraet blive i butikken. Der er jo altid måder at få overført penge.

Herfra tog jeg toget tilbage til Alexanderplatz, hvor jeg gjorde et stop på McDonalds der. Turen gik herefter videre til en bestemt boghandel i butikscenteret i Alexxa butikscenteret, idet jeg regnede med, at man der havde en specifik bog. Dette var desværre heller ikke tilfældet, hvorfor jeg hurtigt gik videre til Galeria Kaufhof, der heller ikke havde bogen.

Klokken havde nu passeret 13, hvorfor det var tid til at tage toget tilbage til lejligheden. Jeg var ikke helt færdig med at få pakket. Jeg var tilbage i lejligheden omkring klokken 1330, og havde nu godt en times tid til at blive færdig. Herfra lavede jeg en madpakke, som jeg kunne have med i toget, og pakkede de sidste af mine ting.

Turen op til Gesundbrunnen går fint. Jeg er dog lidt nervøs for, hvorvidt jeg ville nå det, men det lykkedes. Det var meningen, at toget skulle køre fra spor 8, men holdte der i forvejen et andet tog, som ikke skulle i den rigtige retning.

Toget skulle nu afgang fra spor 10 i stedet. Jeg nåede at komme med den rigtige vogn cirka et minut tid før den planlagte afgang. Der var et tog, som skulle ankomme fra Prag, men dette var ikke ankommet. Dette betød, at toget blev forsinket med en kvarters tid.

Dette skulle vise sig ikke at blive de eneste problemer, jeg skulle opleve med hjemrejsen. Halvvejs til Hamborg oplever man tekniske problemer med toget. Dette betød, at toget måtte stoppe to gange undervejs med en forsinkelse i Hamborg på 50 minutter.

Da man ikke kunne udbedre fejlen, blev vi bedt om at tage med regionaltoget til Padborg, som heldigvis afgik fra det andet spor på samme perron. Turen til Padborg var en ret kedelig fornøjelse, og der var flere mennesker om den samme plads.

Langt om længe kom vi til Padborg, hvor et andet regionaltog, som kørte til Fredericia vente. Turen hjem fra Berlin i februar var stadig i frisk erindring, og dette mindede meget om en gentagelse af denne. Jeg satte mig i det i det store indgangsparti, der er lige ved døren. Det samme gjorde en australsk kvinde ved navn Susan og en mand fra Litauen, som jeg ikke fik navnet på. De havde allerede mødt hinanden i Hamborg. Til mit held var de stadig åbne for at lade mig være med.

Vi snakkede til Fredericia, hvor vi skifte tog, og sørgede for at finde et sted i IC3 toget, hvor vi kunne sidde samlet. Den sidste time gik forholdsvis hurtigt, og vi ankom til Århus omkring klokken 2345. Susan havde en hotelreservation på Cab Inn, men havde ikke den større idé, hvor det lå. Jeg fulgte hende noget af vejen, og gav hende vejvisning det sidste stykke. Jeg var hjemme meget tæt på midnat.

På trods af denne lidt uheldige afslutning på ferie i forhold til toge hjem, havde jeg en god ferie, og kan nok findes i byen igen en dag. I det mindste ture fra Padborg var god på grund af selskabet, hvilket gjorde god.